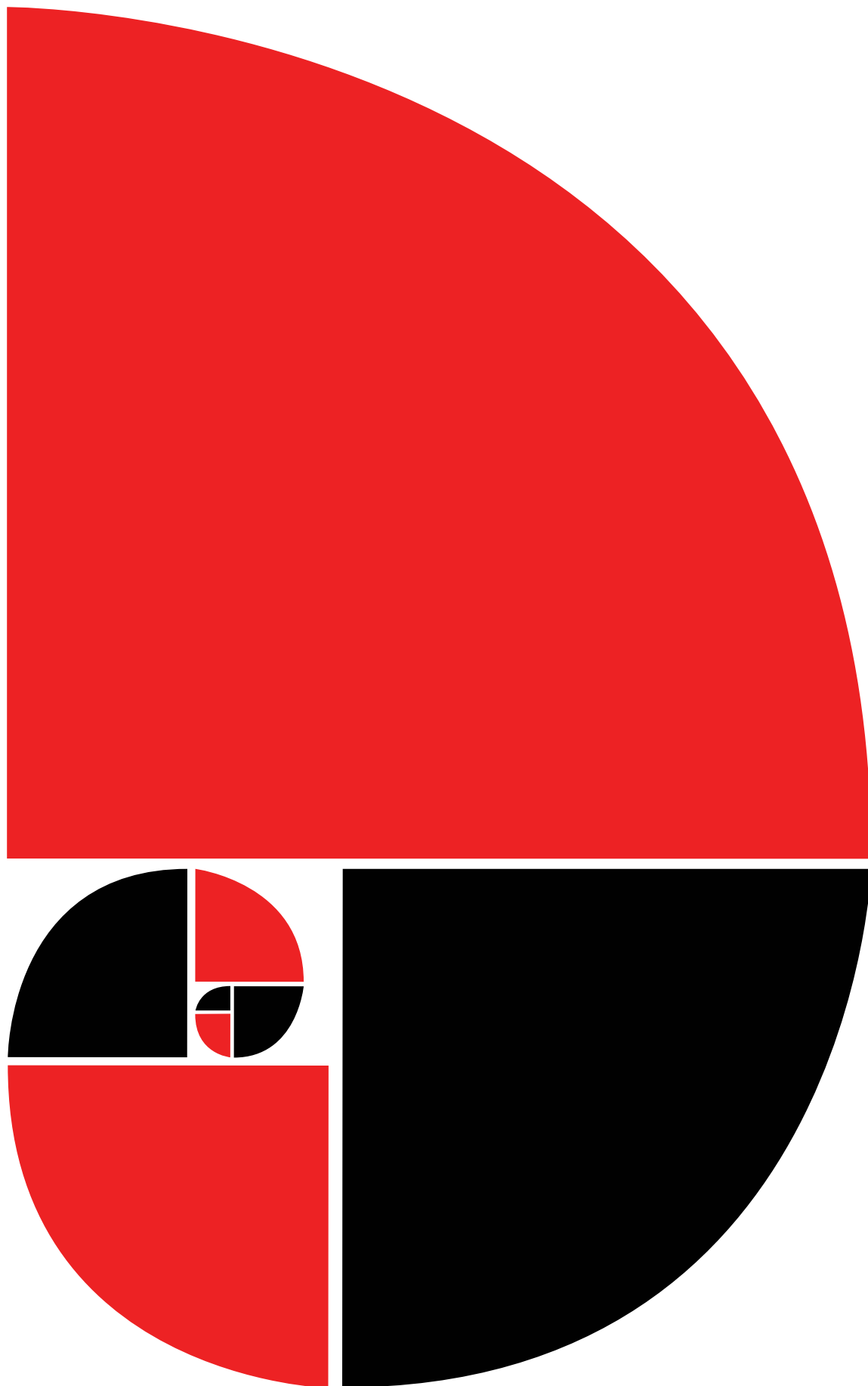

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΛΑΔΗ

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Διδάσκοντας την κλασική και σύγχρονη θεωρία της μουσικής για αρκετά χρόνια, συνειδητοποίησα την ανάγκη για ένα βιβλίο στην ελληνική γλώσσα, που να παρέχει στους μαθητές των μοντέρνων τμημάτων το απαραίτητο κλασικό υπόβαθρο και στους μαθητές των κλασικών τμημάτων την ύλη της σύγχρονης θεωρίας αλλά και τη μοντέρνα σημειογραφία, που είναι τόσο σημαντική για έναν σύγχρονο μουσικό. Από την ανάγκη αυτή, γεννήθηκε το βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας.

Το βιβλίο είναι χωρισμένο σε δυο μέρη, όπου κάθε ένα αντιστοιχεί σε ένα ακαδημαϊκό έτος σπουδών. Κάθε μέρος είναι χωρισμένο σε ενότητες και κάθε ενότητα αντιστοιχεί σε μια εβδομαδιαία διδακτική ώρα. Η θεωρία εξηγείται προοδευτικά με πολλά παραδείγματα και σαφείς ορισμούς, ενώ στο τέλος κάθε ενότητας υπάρχουν ασκήσεις που στοχεύουν στην εξοικείωση και την πλήρη κατανόηση του υλικού από τον σπουδαστή. Στο τέλος του κάθε μέρους υπάρχουν γενικές ασκήσεις εφ' όλης της ύλης, καθώς και ετήσια τεστ.

Το βιβλίο αυτό απευθύνεται στους σπουδαστές όλων των μουσικών οργάνων και τους παρέχει όλα όσα χρειάζεται να γνωρίζουν για τη σύγχρονη θεωρία της μουσικής. Παράλληλα, μπορεί να γίνει ένα σημαντικό εργαλείο για τους καθηγητές, κυρίως των μοντέρνων τμημάτων. Με τη χρήση αυτού του βιβλίου, απαλλάσσονται από τις χειρόγραφες σημειώσεις και ασκήσεις, επομένως κερδίζεται σημαντικός χρόνος μέσα στην τάξη, που σημαίνει ότι η διδακτική ώρα μπορεί να γίνει πολύ πιο αποτελεσματική και ουσιαστική.

Σκοπός του βιβλίου «Η Θεωρία της Σύγχρονης Μουσικής» είναι να μεταδοθεί η γνώση του αντικειμένου με τον πιο απλό, άμεσο και κατανοητό τρόπο.

Αλεξάνδρα Κλάδη

Η Αλεξάνδρα Κλάδη σπούδασε μουσικολογία στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, ανώτερα θεωρητικά της ευρωπαϊκής μουσικής, σύνθεση, πιάνο και μουσική για κινηματογράφο στο Ωδείο Φίλιππος Νάκας. Είναι καθηγήτρια θεωρίας και αρμονίας στα κλασικά και μοντέρνα τμήματα του Ωδείου Φίλιππος Νάκας και υπεύθυνη της παιδικής χορωδίας. Συγγράφει παιδικά βιβλία και συνθέτει παιδικά μιούζικαλ, ενώ παράλληλα δραστηριοποιείται ως τραγουδοποιός και τραγουδίστρια.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Έχοντας σπουδάσει κλασική και τζαζ μουσική, βρήκα σε αυτό το βιβλίο θεωρίας ένα εξαιρετικό μείγμα των δυο αυτών χώρων της σύγχρονης μουσικής. Η σαφήνεια των όρων και οι καλώς ορισμένες πτυχές της θεωρίας, τα παραδείγματα και οι ασκήσεις αποτελούν μερικές από τις αρετές αυτού του βιβλίου.

Έχω τη χαρά να γνωρίζω τη συγγραφέα πολλά χρόνια και γνωρίζω πως ενώ δραστηριοποιείται σε πολλούς τομείς της μουσικής, κάθε της εγχείρημα αποπνέει πάντα μια βαθιά γνώση του αντικειμένου και μια άδοξη αγάπη για αυτό που κάνει. Θεωρώ πως οι σπουδαστές των μοντέρνων τμημάτων θα ωφεληθούν στον μέγιστο βαθμό από αυτό το βιβλίο και για τον λόγο αυτό, το προτείνω ανεπιφύλακτα.

Πέτρος Κλαμπάνης

Μπασίστας και βραβευμένος συνθέτης από τα Independent Music Awards New York, 2018

Τα τελευταία χρόνια έχουν κυκλοφορήσει πολλά βιβλία σχετικά με τη Θεωρία της Μουσικής. Κάποια από αυτά αναφέρονται στην κλασική, ενώ κάποια άλλα στη μοντέρνα μουσική. Το βιβλίο της Αλεξάνδρας Κλάδη «Η Θεωρία της Σύγχρονης Μουσικής» πρωτοτυπεί, προσεγγίζοντας παράλληλα τα δύο προαναφερθέντα μουσικά ήδη.

Στο πρώτο μέρος, αναλύονται οι βασικές έννοιες της μουσικής θεωρίας και σημειογραφίας και ο σπουδαστής εισάγεται προοδευτικά στα διαστήματα, τις κλίμακες, τα μουσικά μέτρα κ.ο.κ. Στο δεύτερο μέρος, παρουσιάζονται οι «τρόποι» (modes) που έχουν τις ρίζες τους στην αρχαία Ελλάδα και που χρησιμοποιούνται ευρέως τόσο στη Μεσαιωνική και Αναγεννησιακή μουσική, όσο και (με διαφορετικό τρόπο) στην Jazz. Στη συνέχεια, επεξηγούνται πιο προηγμένες έννοιες, όπως το voicing, οι επεκτάσεις συγχορδιών, τα ασύμμετρα μέτρα κ.ο.κ.

Το βιβλίο είναι γραμμένο με λιτό και περιεκτικό τρόπο. Η διάρθρωσή του σε κεφάλαια που συμβαδίζουν με την εξέλιξη του ακαδημαϊκού έτους, το καθιστούν ιδιαιτέρως πρακτικό και εύχρηστο. Τέλος, το πλήθος των παραδειγμάτων και οι σωστά επιλεγμένες ασκήσεις βοηθούν τον σπουδαστή να κατανοήσει σε βάθος τις έννοιες που παρουσιάζονται.

Κλείνοντας, πιστεύω ότι θα φανεί εξίσου χρήσιμο και ενδιαφέρον, τόσο στους διδάσκοντες όσο και στους διδασκόμενους, οι οποίοι μέσω της κατανόησης των βασικών εννοιών της μουσικής θεωρίας θα μπορέσουν να προσεγγίσουν με ουσιαστικό τρόπο την υπέροχη αυτή τέχνη.

Κώστας Βαρότσος

Συνθέτης – Διευθυντής ορχήστρας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μέρος Πρώτο – Θεωρία 1

Ενότητα 1	Πεντάγραμμο – Κλειδιά – Φθόγγοι – Οκτάβα	10
Ενότητα 2	Βοηθητικές γραμμές – Αξίες φθογοσώμων – Παύσεις	13
Ενότητα 3	Στιγμή και σύζευξη διαρκείας – Μουσικά μέτρα – Διαστολές – Μέτρα	18
Ενότητα 4	Διάστημα – Φυσικοί τόνοι και ημιτόνια - Το μέτρο 4/4	22
Ενότητα 5	Αλλοιώσεις – Χρωματικό και διατονικό ημιτόνιο – Τόνος	25
Ενότητα 6	Τριημιτόνιο – Εναρμόνιες νότες – Το μέτρο 3/4 – Όγδοα και δέκατα έκτα	28
Ενότητα 7	Διπλές αλλοιώσεις – Η οκτάβα – Ο συγκερασμός – Όλα τα διαστήματα 1ης και 2ας	30
Ενότητα 8	Μετατροπή, απλοποίηση και εναρμόνια μετατροπή διαστημάτων 1ης και 2ας	33
Ενότητα 9	Απλά, σύνθετα και ασύμμετρα μουσικά μέτρα – Το μέτρο 2/4	37
Ενότητα 10	Ισχυρά και ασθενή μέρη του μέτρου – Αντιχρονισμός – Συγκοπή – Θέση – Άρση	42
Ενότητα 11	Ελλειπές μέτρο – Τρίηχα – Πεντάηχα – Εξάηχα – Επτάηχα	45
Ενότητα 12	Σημάδια επανάληψης – Το μέτρο 6/8	47
Ενότητα 13	Χρωματική κλίμακα – Διατονική κλίμακα – Μείζον τετράχορδο – Μείζονα κλίμακα – Βαθμίδες μείζονας κλίμακας	51
Ενότητα 14	Η Σολ μείζονα κλίμακα – Ο οπλισμός – Μείζονες κλίμακες με διέσεις – Η σειρά των διέσεων	54
Ενότητα 15	Εύρεση οπλισμού μείζονας κλίμακας με διέσεις – Το μέτρο 2/2	58
Ενότητα 16	Μείζονες κλίμακες με υφέσεις – Η σειρά των υφέσεων – Εύρεση οπλισμού μείζονας κλίμακας με υφέσεις	61
Ενότητα 17	Εναρμόνιες κλίμακες – Ο κύκλος των πεμπτών – Φανταστικές κλίμακες	65
Ενότητα 18	Είδος διαστήματος – Διαστήματα 1ης και 2ας – Το κλειδί του Φα	68
Ενότητα 19	Διαστήματα 3ης – Διαστήματα 4ης – Τα μέτρα 5/8 και 5/4	71
Ενότητα 20	Αναστροφές διαστημάτων – Διαστήματα 5ης – Το μέτρο 7/8	74
Ενότητα 21	Διαστήματα 6ης – Διαστήματα 7ης – Διαστήματα 8ης – Το μέτρο 8/8	77
Ενότητα 22	Σύνθετα διαστήματα – Αρμονικά και μελωδικά διαστήματα – Σύμφωνα και διάφωνα διαστήματα – Δις αυξημένα και δις ελαττωμένα διαστήματα – Απλοποίηση διαστημάτων	80
Ενότητα 23	Γενικές ασκήσεις επί των διαστημάτων	84
	ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΗΣΙΟ ΤΕΣΤ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ	86
	ΕΤΗΣΙΟ ΤΕΣΤ Α' ΘΕΩΡΙΑΣ	89

Μέρος Δεύτερο – Θεωρία 2

Ενότητα 1	Τρόποι της μείζονας κλίμακας – Ιώνιος – Δώριος – Φρύγιος	92
Ενότητα 2	Λύδιος – Μιξολύδιος	95
Ενότητα 3	Αιόλιος – Λόκριος	97
Ενότητα 4	Σύγκριση τρόπων με ομώνυμες μείζονες κλίμακες – Χαρακτηριστικές βαθμίδες τρόπων	99
Ενότητα 5	Γενικές παρατηρήσεις επί των τρόπων	102
Ενότητα 6	Η φυσική ελάσσονα κλίμακα – Σχετικές κλίμακες – Οι τρεις τύποι της ελάσσονας	104
Ενότητα 7	Αρίθμηση φθόγγων στις μείζονες και ελάσσονες κλίμακες – Χαρακτηριστικές βαθμίδες της ελάσσονας – Ελάσσονες με διέσεις	108
Ενότητα 8	Ελάσσονες με υφέσεις – Εύρεση σχετικής κλίμακας – Εύρεση οπλισμού ελάσσονας κλίμακας	111
Ενότητα 9	Ο διπλός κύκλος των πεμπτών – Σχετικές, ομώνυμες και εναρμόνιες κλίμακες	114
Ενότητα 10	Συγγενείς κλίμακες	117
Ενότητα 11	Τα διαστήματα στις μείζονες κλίμακες – Εύρεση μειζόνων κλιμάκων με δοσμένο διάστημα	119
Ενότητα 12	Τα διαστήματα στις ελάσσονες κλίμακες – Εύρεση ελασσόνων κλιμάκων με δοσμένο διάστημα	123
Ενότητα 13	Πίνακας διαστημάτων σε όλες τις κλίμακες	128
Ενότητα 14	Τρόποι της ελάσσονας κλίμακας	130
Ενότητα 15	Πεντατονικές κλίμακες – Η blues κλίμακα	135
Ενότητα 16	Μελωδικό τρανσπόρτο – Το κινητό Ντο	138
Ενότητα 17	Μερικά ακόμα ασύμμετρα και σύνθετα μουσικά μέτρα – Το μέτρο 2/1 και το διπλό ολόκληρο	143
Ενότητα 18	Τρίφωνες συγχορδίες	146
Ενότητα 19	Τετράφωνες συγχορδίες	149
Ενότητα 20	Ευθεία κατάσταση και αναστροφές συγχορδίας – Κλειστή και ανοιχτή θέση συγχορδίας – Voicing	152
Ενότητα 21	Συγχορδίες έκτης – Συγχορδίες sus4 και sus2	155
Ενότητα 22	Τονικότητα – Τρίφωνες και τετράφωνες συγχορδίες στις μείζονες τονικότητες – Εύρεση συγχορδίας στις μείζονες τονικότητες	157
Ενότητα 23	Τρίφωνες και τετράφωνες συγχορδίες στις ελάσσονες τονικότητες – Εύρεση συγχορδίας στις ελάσσονες τονικότητες	160
Ενότητα 24	Πίνακας συγχορδιών σε όλες τις τονικότητες	165
Ενότητα 25	Επεκτάσεις συγχορδιών	167
Ενότητα 26	Ενδείξεις δυναμικής, tempo και άρθρωσης	170
Ενότητα 27	Γενικές ασκήσεις επί των συγχορδιών και των κλιμάκων	173
ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΗΣΙΟ ΤΕΣΤ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ		174
ΕΤΗΣΙΟ ΤΕΣΤ Β' ΘΕΩΡΙΑΣ		177

Ενότητα 13

Χρωματική κλίμακα | Διατονική κλίμακα | Μείζον τετράχορδο | Μείζονα κλίμακα | Βαθμίδες μείζονας κλίμακας

ΧΡΩΜΑΤΙΚΗ ΚΛΙΜΑΚΑ

Η κλίμακα (ή σκάλα) είναι ένα σύνολο από μουσικούς φθόγγους. Το πλήθος των φθόγγων και η διάταξή τους ορίζει το είδος της κλίμακας. Η κλίμακα που περιλαμβάνει και τους 12 φθόγγους του ευρωπαϊκού μουσικού συστήματος ονομάζεται χρωματική.

Όταν σε μια κλίμακα «ανεβαίνουμε» από τον χαμηλότερο φθόγγο προς τον οξύτερο, η κλίμακα ονομάζεται ανιούσα. Όταν «κατεβαίνουμε» από τον οξύτερο στον χαμηλότερο, ονομάζεται κατιούσα. Στην ανιούσα χρωματική κλίμακα ανεβαίνουμε με διέσεις, ενώ στην κατιούσα κατεβαίνουμε με υφέσεις.

ΔΙΑΤΟΝΙΚΗ ΚΛΙΜΑΚΑ

Οι κλίμακες με τις οποίες θα ασχοληθούμε στις επόμενες ενότητες είναι οι μείζονες, οι ελάσσονες και οι τρόποι, που είναι επτάφθογγες διατονικές κλίμακες. Οι διατονικές κλίμακες, σε αντίθεση με τη χρωματική κλίμακα, εμφανίζουν κάθε φθόγγο τους σε μία και μοναδική μορφή (μία διατονική κλίμακα για παράδειγμα αν περιλαμβάνει τον φθόγγο ντο φυσικό, δεν μπορεί να περιλαμβάνει και τον φθόγγο ντο δίεση ή ντο ύφεση). Ακόμα, θα δούμε τις μείζονες και ελάσσονες πεντατονικές κλίμακες οι οποίες είναι πεντάφθογγες και προέρχονται από τη μείζονα και ελάσσονα διατονική κλίμακα.

ΜΕΙΖΟΝ ΤΕΤΡΑΧΟΡΔΟ

Ορίζεται ως μείζον τετράχορδο* το σύνολο τεσσάρων διαδοχικών και διατονικών φθόγγων όπου η διαστηματική τους αλληλουχία είναι T – T – H. Το μείζον τετράχορδο αποτελεί το δομικό υλικό της μείζονας κλίμακας.

ΜΕΙΖΟΝΑ ΚΛΙΜΑΚΑ

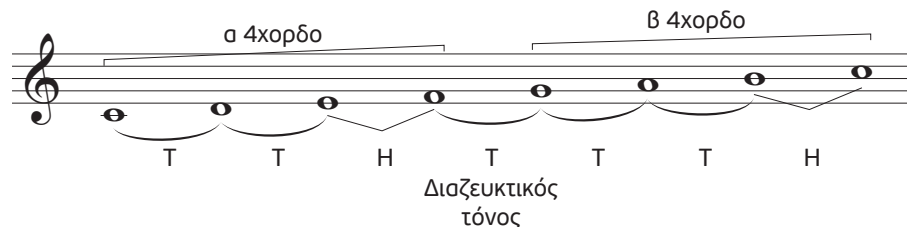
Η μείζονα ή ματζόρε κλίμακα** είναι το αποτέλεσμα της διάζευξης δύο μείζονων τετραχόρδων. Από αυτή τη διάζευξη δημιουργείται μια επτάφθογγη κλίμακα με επανάληψη του αρχικού φθόγγου μια οκτάβα πάνω. Η διαστηματική ακολουθία που προκύπτει μεταξύ των φθόγγων της είναι: T – T – H – T – T – T – H.

*Ο όρος προέρχεται από την αρχαία ελληνική μουσική όπου οι φθόγγοι (νότες) ονομάζονταν «χορδές».

**Major scale.

Κάθε κλίμακα παίρνει το όνομά της από τον αρχικό φθόγγο της, ή αλλιώς τη βάση της. Αν λάβουμε ως αρχικό φθόγγο τον φθόγγο ντο, η μείζονα κλίμακα του ντο θα είναι η εξής:

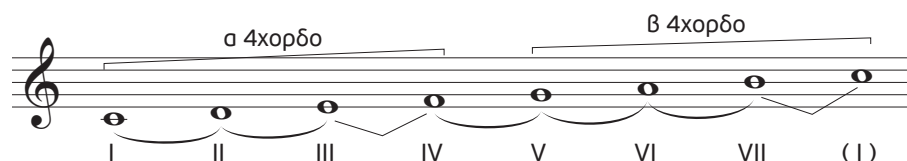
Μείζονα κλίμακα του Ντο

Παρατηρούμε ότι η Ντο μείζονα κλίμακα προκύπτει με όλους τους φθόγγους της σε φυσική κατάσταση και γι' αυτό ονομάζεται και «φυσική κλίμακα».

ΒΑΘΜΙΔΕΣ ΜΕΙΖΟΝΑΣ ΚΛΙΜΑΚΑΣ

Κάθε φθόγγος της μείζονας κλίμακας (σκάλας) αποτελεί και μια βαθμίδα (σκαλοπάτι) της. Ο πρώτος φθόγγος, που δίνει και το όνομά του στην κλίμακα, ονομάζεται τονική. Οι βαθμίδες συμβολίζονται με λατινικούς αριθμούς και λαμβάνουν τα παρακάτω ονόματα:

I	Τονική (Tonic)
II	Επιτονική (Supertonic)
III	Μέση (Mediant)
IV	Υποδεσπόζουσα (Subdominant)
V	Δεσπόζουσα (Dominant)
VI	Επιδεσπόζουσα (Submediant)
VII	Προσαγωγέας (Leading note)

Είναι εύκολο να θυμόμαστε αυτούς τους όρους αν σκεφτούμε ως εξής: Οι κυριότεροι φθόγγοι μιας κλίμακας είναι η Τονική (I) και η Δεσπόζουσα (V). Αυτό συμβαίνει γιατί η Τονική είναι ο πρώτος φθόγγος του πρώτου τετραχόρδου, ενώ η Δεσπόζουσα είναι ο πρώτος φθόγγος του δεύτερου τετραχόρδου (εξού και η ονομασία Δεσπόζουσα: δεσπόζω = υπερέχω / ξεχωρίζω). Η II ονομάζεται Επιτονική γιατί έρχεται μετά την Τονική. Η III ονομάζεται Μέση γιατί βρίσκεται ακριβώς μεταξύ της I και της V. Η IV ονομάζεται Υποδεσπόζουσα γιατί βρίσκεται πριν (ή κάτω από) τη Δεσπόζουσα. Η VI ονομάζεται Επιδεσπόζουσα γιατί έρχεται μετά τη Δεσπόζουσα και η VII ονομάζεται Προσαγωγέας (προς + ἄγω = οδηγώ προς) γιατί οδηγεί προς την τονική.

Κάθε μια από τις παραπάνω βαθμίδες έχει και διαφορετικό ρόλο μέσα στην κλίμακα και τον δικό της χαρακτήρα. Μπορούμε να φανταστούμε την κλίμακα σαν ένα θεατρικό έργο όπου έχει επτά ηθοποιούς. Κάθε ένας από αυτούς έχει το δικό του χαρακτήρα και το δικό του ρόλο στην πλοκή του έργου (η οποία πλοκή στην περίπτωση μας αντιστοιχεί στη μελωδία που χτίζουμε με το υλικό της κλίμακας).

Ορισμός μείζονας κλίμακας:

Μια κλίμακα είναι μείζονα αν και μόνο αν η διαστηματική ακολουθία των φθόγγων της, ξεκινώντας από την τονική, είναι: Τ - Τ - Η - Τ - Τ - Τ - Η

Ενότητα 19

ΤΕΤΡΑΦΩΝΕΣ ΣΥΓΧΟΡΔΙΕΣ (SEVENTH CHORDS)

Τετράφωνη συγχορδία ή συγχορδία εβδόμης ονομάζουμε την ηχητική κατασκευή που αποτελείται από τέσσερις φθόγγους, οι οποίοι απέχουν μεταξύ τους τρία διαδοχικά διαστήματα 3ης. Τα διαστήματα 3ης που δομούν την τετράφωνη συγχορδία είναι 3μ και 3Μ. Η τετράφωνη συγχορδία προκύπτει από την τρίφωνη με την προσθήκη της έβδομης. Η έβδομη που προκύπτει μπορεί να είναι μικρή, μεγάλη ή ελαττωμένη σε σχέση με την τονική.

Τα μέλη της τετράφωνης συγχορδίας

Τονική ή θεμέλιος ή βάση ή 1η

3η

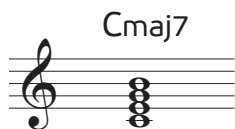
5η

7η

Τα είδη της τετράφωνης συγχορδίας

Οι τετράφωνες συγχορδίες προέρχονται από τις μείζονες, ελάσσονες, ελαττωμένες και αυξημένες τρίφωνες. Το είδος της έβδομης είναι που διακρίνει τις συγχορδίες εβδόμης. Οι τετράφωνες συγχορδιακές κατασκευές που προκύπτουν είναι (θα χρησιμοποιήσουμε πάλι στα παραδείγματα συγχορδίες με βάση τον φθόγγο ντο):

ΜΕΙΖΟΝΑ ΜΕ 7Μ

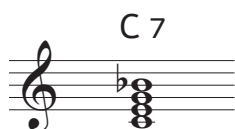

Το σύστημα της μείζονας με 7Μ είναι:

7
5
3
1

ΜΕΙΖΟΝΑ ΜΕ 7μ

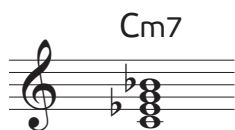
Συχνά, αυτή τη συγχορδία την ονομάζουμε Δεσπόζουσα (Dominant)*

Το σύστημα της μείζονας με 7μ είναι:

b7
5
3
1

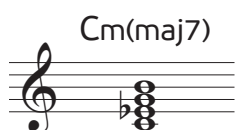
ΕΛΑΣΣΟΝΑ ΜΕ 7μ

Το σύστημα της ελάσσονας με 7μ είναι:

b7
5
b3
1

ΕΛΑΣΣΟΝΑ ΜΕ 7Μ

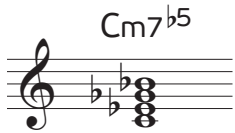
Το σύστημα της ελάσσονας με 7Μ είναι:

7
5
b3
1

*Η Dominant συγχορδία έχει το χαρακτηριστικό διάστημα 5ε (τρίτονο) που δημιουργείται μεταξύ του 3 και του b7.

ΕΛΑΤΤΩΜΕΝΗ ΜΕ 7μ

Συχνά, αυτή τη συγχορδία την ονομάζουμε Half Diminished.

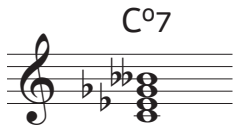

Το σύστημα της half diminished είναι:

b7
b5
b3
1

ΕΛΑΤΤΩΜΕΝΗ ΜΕ 7ε

Συχνά αυτή τη συγχορδία την ονομάζουμε Diminuita

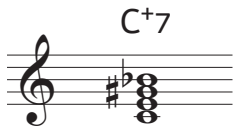

Το σύστημα της ντιμινουίτας είναι:

bb7
b5
b3
1

ΑΥΞΗΜΕΝΗ ΜΕ 7μ

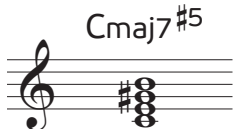
Η συγχορδία αυτή προέρχεται από την dominant με όξυνση της 5ης της. Συχνά την ονομάζουμε αυξημένη εβδόμης.

Το σύστημα της αυξημένης εβδόμης είναι:

b7
#5
3
1

ΑΥΞΗΜΕΝΗ ΜΕ 7M

Το σύστημα της αυξημένης μεγάλης εβδόμης είναι:

7
#5
3
1

Τα είδη των συγχορδιών εβδόμης μπορούν να απαντηθούν με διαφορετικούς συμβολισμούς. Στον παρακάτω πίνακα μπορούμε να δούμε τους πιο συνηθισμένους από αυτούς για την τετράφωνη συγχορδία C.

Major 7	Dominant 7	Minor 7	Minor Major 7	Half Diminished	Diminuita	Augmented 7	Major 7 ^{#5}
Cmaj7 C ^Δ 7	C7	Cm7 Cmin7 C-7	Cm(maj7) Cmin(maj7)	C ^o 7 Cm7 ^{b5}	C ^o 7 Cdim7	C+7 C7 ^{#5} C7aug	Cmaj7 ^{#5} Cmaj7aug Cmaj7+

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Αναγνωρίστε τις πιο κάτω συγχορδίες.

Two staves of musical notation in treble clef. The first staff contains eight chords: G7, D7, E7, A7, B7, C7, F7, and D7. The second staff contains eight chords: E7, A7, B7, C7, D7, E7, F7, and G7.

2. Κατασκευάστε τις συγχορδίες που ζητούνται.

Two staves of musical notation in treble clef. The first staff has eight empty staves with the following chord symbols above them: C#m7, B7, Gmaj7, Dm(maj7), E°7, A♭+7, E♭maj7 #5, and D#°7. The second staff has eight empty staves with the following chord symbols above them: G#°7, F#m(maj7), G♭7, B♭maj7, Gm7, A°7, D♭+7, and Fmaj7 #5.

3. Δίνεται φθόγγος τετράφωνης συγχορδίας. Συμπληρώστε τους φθόγγους που λείπουν.

Two staves of musical notation in treble clef. The first staff shows six partial chords with labels below them: (Major7) with note #7, (Dominant7) with note 5, (Minor7) with note ♭3, (Minor-Major7) with note 1, (Half Diminished) with note ♭7, and (Diminuita) with note ♭♭7. The second staff shows six partial chords with labels below them: (Augmented7) with note #5, (Major7 #5) with note 3, (Major7) with note 5, (Dominant7) with note ♭7, (Minor7) with note ♭3, and (Half Diminished) with note ♭5.